

1. А Давид постарів, увійшов у літа. І покривали його одежами, та не було йому тепло.

2. І сказали йому його раби: Нехай пошукають для пана царя молоду дівчину, і стане вона перед царем, і буде йому за доглядачку. І буде вона лежати при лоні твоїм, і буде тепло панові цареві!

3. І шукали дівчину вродливу по всій Ізраїлевій границі, та й знайшли шунаммітку Авішаґ, і привели її до царя.

4. А та дівчина була дуже вродлива. І була вона цареві доглядачкою, і прислужувала йому, та цар не пізнав її.

5. А Адонія, син Хаґґітин, бундючився та говорив: Я буду царювати! І справив він собі повоза та верхівців, та п'ятдесят чоловіка бігунів перед собою.

6. А батько його ніколи його не засмучував, щоб сказати: Чому ти так робиш? А він також був дуже вродливий, і мати народила його по Авесаломі.

7. І мав він змову з Йоавом, сином Церуї, та зо священником Евіятаром, і вони помагали Адонії.

8. А священник Садок, і Беная, син Єгоядин, і пророк Натан, і Шім'ї, і Реї та Давидові лицарі не були з Адонією.

9. І приніс Адонія в жертву худоби дрібної та худоби великої, та худоби ситої при Евен-Газзохелеті, що при Ен-Роґелі, і закликав усіх братів своїх, царських синів, та всіх Юдиних мужів, царських слуг.

10. А пророка Натана, і Бенаю, і лицарів та брата свого Соломона він не покликав.

11. І сказав Натан до Вірсавії, Соломонової матері, говорячи: Чи ти не чула, що зацарював Адонія, син Хаггитин, а пан наш Давид не знає про те?

12. А тепер іди, я тобі пораджу, і рятуй життя своє та життя сина свого Соломона!

13. Іди, і ввійдеш до царя Давида та й скажеш до нього: Чи ж не ти, пане мій царю, присягнув був своїй невольниці, говорячи: Син твій Соломон буде царювати по мені, і він буде сидіти на троні моїм. Чому ж зацарював Адонія?

14. Ото, ти ще будеш говорити там із царем, а я ввійду за тобою, і потверджу слова твої.

15. І ввійшла Вірсавія до царя в кімнату, а цар був дуже старий, і шунаммітка Авішаг послуговувала цареві.

16. І похилилася Вірсавія, і вклонилася цареві до землі. А цар сказав: Що тобі?

17. І вона сказала йому: Пане мій, ти присягнув був своїй невольниці Господом, Богом своїм: Соломон, син твій, буде царювати по мені, і він сидітиме на троні моїм.

18. А тепер ось зацарював Адонія, а ти, пане мій царю, не знаєш про те...

19. І приніс він у жертву багато волів і худоби ситої та худоби дрібної, і покликав усіх царських синів, і священника Евятара та Йоава, вождя війська, а раба твого Соломона не покликав.

20. А ти, пане мій царю, очі всього Ізраїля на тобі, щоб ти сказав їм, хто буде сидіти на троні пана мого царя по ньому.

21. Інакше станеться, як спочине пан мій цар з батьками своїми, то буду я та син мій Соломон винними.

22. І ось, ще вона говорила з царем, а прийшов пророк Натан.

23. І донесли цареві, говорячи: Ось пророк Натан! І ввійшов він перед цареве обличчя і впав перед царем обличчям своїм до землі.

24. І сказав Натан: Пане мій царю! Чи ти сказав: Адонія буде царювати по мені, і він буде сидіти на троні моїм?

25. Бо зійшов він сьогодні, і приніс у жертву багато волів і худоби ситої та худоби дрібної. І він покликав усіх царських синів, і провідників війська, і священика Евіятара, і ось вони їдять та п'ють перед ним, і говорять: Нехай живе цар Адонія!

26. А мене я раб твій! і священика Садока, і Бенаю, сина Єгоядиного, та раба твого Соломона не покликав.

27. Чи ця річ була від пана мого царя, а ти не повідомив раба свого, хто буде сидіти на троні мого пана царя по ньому?

28. А цар Давид відповів та й сказав: Покличте мені Вірсавію! І прийшла вона перед царське обличчя, і стала перед царем.

29. І присягнув цар та й сказав: Як живий Господь, що визволив душу мою від усякого

лиха,

30. як присягнув я тобі Господом, Богом Ізраїля, говорячи: Син твій Соломон буде царювати по мені, і він буде сидіти на моєму троні замість мене, так я й зроблю цього дня!

31. І вклонилася Вірсавія обличчям своїм до землі, і впала перед царем та й сказала: Нехай живе пан мій, цар Давид, навіки!

32. І сказав цар Давид: Покличте мені священика Садока, і пророка Натана та Бенаю, сина Єгоядиного. І поприходили вони перед цареве обличчя.

33. І сказав цар до них: Візьміть із собою слуг вашого пана, і посадіть мого сина Соломона на мою мулицю, і зведіть його до Гіхону.

34. А там помаже його священик Садок та пророк Натан на царя над Ізраїлем. І засурміть у сурму та й скрикнете: Нехай живе цар Соломон!

35. Потім підете за ним, а він увійде та й сяде на моєму троні, і він буде царювати замість мене, і йому наказав я бути володарем над Ізраїлем та над Юдою.

36. І відповів Беная, син Єгоядин, та й сказав: Амінь. Так нехай скаже Господь, Бог пана мого царя!

37. Як був Господь із паном моїм царем, так нехай буде з Соломоном, і нехай Він звеличить трон його над трона пана мого царя Давида!

38. І пішов священик Садок та пророк Натан, і Беная, син Єгоядин, і керетянин, і

пелетянин, і посадили Соломона на мулицю царя Давида, та й повели його до Гіхону.

39. І взяв священик Садок рога оливи із шкіни, та й помазав Соломона. І засурмили в сурму, та й кричав увесь народ: Нехай живе цар Соломон!

40. І піднявся за ним увесь народ. А народ грав на сопілках та радів великою радістю, аж земля розпадалася від їхнього голосу!

41. І почув це Адонія та всі покликані, що були з ним, а вони тількищо скінчили їсти. І почув Йоав голос сурми та й сказав: Що це за крик та гамір у місті?

42. Ще він говорив, аж ось приходить Йоанатан, син священика Евіятара. А Адонія сказав: Увійди, бо ти муж гідний, і звісти нам щось добре!

43. І відповів Йонатан та й сказав до Адонії: Таж пан наш цар Давид настановив на царя Соломона!

44. І послав із ним цар священика Садока та пророка Натана, і Бенаю, Єгоядиноного сина, і керетянина, і пелетянина, і вони посадили його на царську мулицю.

45. І помазали його в Гіхоні священик Садок та пророк Натан на царя. І повиходили вони звідти веселі, і зашуміло місто. Це той голос, що ви чули.

46. І Соломон уже засів на троні царства.

47. І також посходилися царські слуги, щоб поблагословити нашого пана царя Давида, говорячи: Нехай Бог твій учинить Соломонове ім'я славнішим від твого імени, і нехай звеличить його трон над трона твого! І вклонився цар на ложі своїм.

48. І сказав цар так: Благословенний Господь, Бог Ізраїлів, що сьогодні дав сидячого на моїм троні, а мої очі те бачать!

49. І затремтіли, і повставали всі покликані, що були з Адонією, і пішли кожен на дорогу свою...

50. А Адонія боявся Соломона. І встав він, і пішов, і схопився за роги жертівника.

51. І донесено Соломонові, кажучи: Ось Адонія злякався царя Соломона, й ось він схопився за роги жертівника, кажучи: Нехай цар Соломон зараз присягне мені, що не вб'є свого раба мечем!

52. І сказав Соломон: Якщо він буде мужем чесним, ані волосина його не впаде на землю! А якщо знайдеться в ньому зло, то помре.

53. І послав цар Соломон, і відвели його від жертівника. І прийшов він, і впав перед царем Соломоном, а Соломон йому сказав: Іди до свого дому!